

Какъв беше Божи-ят идеал за семейството, когато то бе създадено? Защо изобщо Бог го сътвори?

- Идеята за семейството е Божия. Ние сме създадени, за да градим отношения - по образа на Бога, Който също изгражда такива. И независимо от всички проблеми, които грехът причини, Той не е променил намерението Си относно Своя първоначален замисъл. Когато Христос освободи цялото човечество от проклятието на греха, освободи също и семейството, и семейната връзка. Естеството на нашите семейни връзки дълбоко повлиява на самата ни способност да обичаме и да градим близост както с Бога, така и с другите човешки същества. Успехът ни в разнасянето на Евангелската вест вътре и вън от домовете ни се осланя на качеството на семейните ни връзки. Всеки от нас може да упражнява мощно влияние за добро в тях.

Какви са основните проблеми, с които семействата се сблъскват понастоящем? Какви са причините за тях?

- Проблемите, които семействата срещат в наши дни, са много. Повърхностни, лекомислени виждания за брака, от които произтичат извънбрачни съжителства (и бракът бива отхвърлен), или лековато отношение към развода.

Много деца страдат поради развода на родителите си, които са поставили личните си интереси над техните.

Напрежение, породено от едно материалистично, хедонистично, секуларизирано общество, тласкащо хората към поставяне на материалните ценности над духовните в семейния живот.

Агресивната притегателна сила от страна на медиите (телевизия, кино, Интернет, порнография) подтиква младите хора (женени или не) към бързи, лишени от любов, сексуални връзки, които често причиняват болести (СПИН например), нещастие и духовно безпокойство.

Насилието повлиява на семействата под много си форми и т. н. (моят списък съвсем не е пълен). То също оказва въздействие и върху църквата и причините за то-

НЯМА ДИПЛОМИ ЗА СЕМЕЙНО ОБУЧЕНИЕ

Интервю с Роберто Багенос, отговорник на Отдела по семейно служене към Евро-африканската дивизия

ва са също много. Една от най-важните е, че и двамата родители работят на пълен работен ден вън от семейството. Те нямат време да възпитава децата си и последните се учат от телевизията, от Интернет или от улицата.

Какво прави семейството здраво и го предпазва от провал? Какви съвети бихте дали в това отношение?

- Най-добрите и най-скорошни изследвания показват, че факторите, които правят семейството здраво, са следните.

Посвещението е в основата на това. Когато членовете му са ангажирани един с друг и с Бога, те могат да понесат значителни предизвикателства, инвестиратки необходимото време и енергия в семейния живот като приоритет. Ангажираността със семейството е продължение на ангажираността с Бога (1 Тимотей 5:8).

Здравите семейства са установили традиции и обичаи и прекарват значително време заедно. Те се хранят заедно, грижат се за домакин-

ството заедно, участват в някои форми на развлечения заедно, покланят се на Бога заедно, празнуват специални събития и се молят заедно. Осъзнават, че качествено време не е възможно без значително количество съвместно време.

Членовете на здравите семейства знаят как да се оплакват добре и как да слушат и да работят чрез конфликтите ефективно. Знаят също как да използват хумора като противоотрова срещу стреса и като средство за взаимно развлечение.

Членовете на здравите семейства не само се посвещават на това, да се обичат един друг; те също се и харесват и дават възможност другият да го разбере. Степента на одобрение и насърчение е много по-висока от тази на оплакването и критиката.

В здравите семейства ролята на бащата, майката и децата е ясно определена, като едновременно е пластична и ясно зададена. Качеството на връзката между бащата и младите е свързано с определена доза

подкрепа от страна на майката в това отношение. Семействата са по-здрави, когато членовете им се подкрепят взаимно при изпълнението на различните си роли.

Споделените духовни дейности придават голямо значение и цел на семейния живот. Посещаването на църква и участието в молитвени групи и църковни дейности, които обогатяват християнския живот, са сред най-значителните характеристики на здравите семейства.

Членовете на такива семейства постоянно да потвърждават посвещението си един на друг, своето взаимно уважение и любов.

Те се учат едни други да се справят с кризите и страданията. Не всички кризи могат да бъдат превъзможни; някои просто трябва да се изстрадат. Здравите семейства осигуряват контекста, в който да може да се очертае ефективното ръководство в кризата, и този, който минава през нея, да може

да „страда пълноценно“.

А какви съвети бихте отправили към младите семейства?

- Отговорите, които вече дадох, са еднакво добри и за тях. Колкото по-рано решите да имате благословено семейство, толкова по-добре за всички.

При какви случаи е позволен развод според последното изявление на Генералната конференция?

- Това е много ясно казано в ревизираното издание на нашия Църковен наръчник от 2000 г. Случаите на развод са тези, които са указани в Библията. Освен поради причини, свързани с невярност (Матей 19:9) или желание за развод от страна на невярващ съпруг или съпруга (1 Кор. 7:1-16), последната Генерална конференция вижда възможност за напускане и в някои други случаи. При изоставяне или насилие, съгласно 1 Тим. 5:8, това би могло да бъде сметено за очевидно прекъсване на брачната връзка. Но във всички

случаи църквата не толерира развода и призовава към необходимостта да дадем най-доброто от себе си в името на предотвратяването му, прощението и помирението.

Какви съвети бихте дали на младите хора, които все още не са женени?

- Първият ми съвет е преди да се обвържат да имат ясна представа за бъдещия си партньор. Те се нуждаят от време, за да се опознаят, и от достатъчна молитва, за да открият дали другият е „подходящият помощник“ (Битие 2:18), с когото Бог би искал да ги свърже. Това много рядко може да стане за няколко месеца.

Вторият ми съвет е, когато са сигурни, че обичат другия човек завинаги, да изкарат курс по предбрачно ръководство. Адвентната църква чрез Отдела по семейно служене работи усилено, за да осигури такъв за младите хора.

Всички, които се отнасят сериозно към въпроса за бъдещото си семейство, би трябвало да поискат от своя пастор или от съответния отговорник да ги просвети по проблема. Тогава, и това е моят последен основен съвет, те трябва да бъдат готови да продължат да се учат непрестанно. В своя семеен живот, научавайки се как да обичаме по-добре, никога не можем да се „дипломираме“.

Разговора води Людмила Младенова

ИМА НАДЕЖДА ЗА ...

Снимка - Роси Недялкова, църква София

Продължава от стр. 1

В края на всяка година от обучаващите се се изисква отчет за това как са приложили наученото. „Обучението има значение, но важно е и желанието. Вижда се, когато в сърцето трепти тази струна - дава своята оценка Дженка Чакърва. - Най-важният „паспорт“ за работа е извоюването на доверие. Не с всекиго могат да се споделят интимни проблеми.“

Мислейки с благодарност за това, че в посока на разрешаване на семейните нужди и проблеми църквата ни официал-

но е предприела адекватни стъпки, не преставам да се питам как бихме могли да се справим междуременно.

„Всеки църковен съвет има списък с имената на хората, които се обучават по програмата - отговаря Дженка Чакърва. - Но както вече казах, те трябва да изградят авторитета си чрез своята работа, а не чрез обявяване.“

Така че оглеждайте се за бъдещите семейни инструктори, самообразователите си чрез огромното количество християнска литература по въпроса,

предоставена от адвентното издателство „Нов живот“, и не спирайте да се молите. Бъдете уверени в думите на Елън Уайт, че работата за Христос трябва да започне в нашите домове и семейства. Защото в църква, която подкрепя и се грижи за своите градивни елементи - отделните личности и семейства - задната врата не е отворена толкова широко, а официалният вход, през който хората пристъпват в търсене на надежда, ще се отваря и ще привлича все повече.

Петя Накова

Д-р Мирослав Киш: Какво означава „семейно съветване“

Мирослав Киш

Целта на семейното съветване е човекът да бъде „оборудван“ с умения, които да му помогнат сам да се справя с живота си. Брачният съветник не използва лекарства, нито някакви магии. Той просто изслушва проблема, опит-

ва се да служи като „говорещо огледало“. Казва на човека: „Струва ми се, че ми казваш това и това...“ Човекът понякога изцяло се съгласява, а понякога отговаря: „Не, имах предвид нещо малко по-различно...“ Случва се съветникът нарочно да провокира човека, за да го накара да мисли и сам да обясни себе си; за да може сам да разреши проблема. И тогава, вместо да му казва какво да прави, съветникът го пита: „Сега какво смяташ, че трябва да се направи?“ Много пъти хората не знаят към кого точно да се обърнат за помощ и съветникът им предлага подходящи книги или касети или ги препраща към ня-

кой друг и т. н. Защото много често проблемите са комплексни - не само умствени или само емоционални, или само социални, или само психични - всички тези неща могат да бъдат събрани на едно място. Съветниците са обучавани да бъдат смирени, да не смятат, че могат да решат всички проблеми само със собствени сили. За тях няма нищо по-прекрасно от това, да видят как някой човек с проблем след няколко разговора се освобождава от него.

Из интервю на българската секция на Световното адвентно радио